

Een leven met de WTKG

Anton Janse

Als kind werd mij door m'n vader, Jacobus Janse een échte onderwijzer, liefde, kennis en bewondering voor de natuur bijgebracht. Speciale aandacht ging uit naar het maritieme deel daarvan. Dat leidde tot excursies, uiteraard op de fiets, naar Zeeland, de Wadden en Limburg. Na het overlijden van mijn vader is een flink deel van zijn verzameling bij Naturalis terecht gekomen.

Zelf ben ik druk geweest met het afronden van de middelbare school, langdurige militaire dienst, daarna opleiding tot landmeter en het stichten van een gezin. Eenmaal in Brielle gevestigd kon ik aandacht besteden aan de stoffige dozen en kratten die alle verhuizingen overleefd hadden. Mooie beelden uit mijn kinderjaren kwamen weer boven. Met behulp van Van Benthem Jutting, Kaas en ten Broek en nieuw: de eerste afleveringen van de fossielenatlas uit Basteria, waarvan ik een kopie ontving van mijn vader, kon ik aan determineren beginnen.

In deze periode maakte ik bij toeval kennis met Arie Jansen die mij uitnodigde om lid te worden van de WTKG, een groep van enthousiaste leeftijdgenoten die zich met mijn interessegebied met nieuw elan bezighielden. Na m'n eerste veldwerk en vergadering voelde ik mij daar thuis. Rijp en groen, academicus of bouwvakker, rauzer of splitter, met zijn allen hebben wij veel kennis en kunde opgebouwd, ook vriendschappen voor het leven. Een heel mooie tijd! In later jaren begonnen er toch zorgen te komen omtrent

Anton in actie bij boring Zuurland in het begin van de jaren tachtig.

de vergrijzing van de club, inmiddels het niveau bereikt van de sfeer waaraan we destijds ontvlucht waren, grijze, alwetende dames en heren die het allemaal zo goed wisten. Als het ware een barrière voor leergierige jongelingen. Gelukkig hebben we toch een aantal kunnen inspireren om hun toen nog voorzichtige bijdrage te leveren. Mede met behulp van moderne communicatiemogelijkheden en de vaderlijke zorg van onze voorzitter Henk Mulder is er nieuw leven ingeblazen. Mijn welgemeende complimenten hiervoor!

Helaas is voor mij hier een einde aan gekomen, als eerste valt het afscheid van m'n geliefden zwaar, maar ook dat van onze vereniging, waar ik veel ziel en zaligheid in gestoken heb. Geef de fakkel door!

Anton Janse, Brielle, 15 juli 2015